

नाच रे मोरा

लहानपणी आई आपल्या बाळास जेवण भरवत असतोना, ते वाळ सतत हसतं रेवळत रहाव्यासाठी त्याला भरवत असतोना. डकु घासू काक्या डकु घासू पिकाया करत त्याला रेवळवत असते. त्याला रंगीबेरंगी काडे घालुन डेयू डेयू बस रे मोरा, बाळ बाळी चारा चाराखा पाणी पी बाळाच्या डोक्यावरून शूरमत्ता कुडुन जा. असे गाणे म्हणत असते. शोडेवघीनी ते बळी मोठे झाले कि त्याला ती नाच रे मोरा आंब्याच्या कनात, नाच रे मोरा नाच. हे गीत म्हवते. हे ती कुसले तर मुळगा मिता मुळगी पायात आवाज येवारी खोवखोवये कुसळ डसलेली चोदीची सारवळी आंबी कुमेरला चोदीची चैन घालते. हे कळवामागे ह्यु डकुच असतो तो संगीताच्या नादात मुळगी आनंदी रहावे.

संगीत हा जीवनाचा आत्मा आहे. लहानपणी त्या मुळाळा कुमेरत, गंगाम ते मुळ हातवरे करत असते. व त्याला जीवनाची बोडी डालून देते. व ते मुळ आई-व वडिलेच्या प्रभुतेनुसार अंघ, नाकी डोळी नोदस रहायला शिकते. मोठेपणी शालेय जीवना नंतर पदवीधर शिक्षण व नोकरी उद्योगधंदे करता करता १० वर्षांनंतर स्वतःची वृत्तान्ताची आई-वडिलेची जमानदारी स्विकारत असते. वय वाढत जातेतसतसे त्याची ओळख नोव्हडिकु मामी, मामी, मावशी, आत्ता व लोच्या मुळगे जाते कळते. आपापल्या कुमकुसुर, धुनकुसार तो वावरत असते. समाजात वावरत असतानाच गाण्याच्या स्पर्धेत माग घेत आई-वडिलेची किर्ती नाढवते.

नाच रे मोरा हा मोर आहेतरी कुसा, तर नवनाशाच्या पोशीत नाच संप्रदायाळा श्री भगवान शंकराकडून मिळालेला सांजिवनी विद्या मिळवल्यासाठी इंद्र स्वतः मेरागे रुज घेतले. गुरू आपली विद्या शिष्याला देत असतो. निरनिवाळे पत्नी निरनिवाळा आवाजात प्रलय करत असतो तर मेरागे हे स्वरुत लोमासवाणी असते. मेरा अंगी घालत नराच्या ठरावीक वेळा त्याच्या नेत्रांमळे पाणी लोंडार पित असते. मेराच्या डोरल्याला केकावळी म्हवतात. मोराळा स्त्रीयांच्या पैठणी, साधना ह्यावर स्थान मिळाले. त्याचे डोळदार चाळणे लोकोना आल्हाददायक वाई लागते. हिन्दी सिनेमम गाणे हिट झाले. मेरे अंगनामे नाचे मोर, येया येया कुना अवधुतने हेच गाणे मराठेतून केळ, अंगनी माझ्या मनाच्या मोरणीचु लागले तर काही देवदेवतोनी मोराळा स्वतः वधाने केळे. श्री. गजानने वर त्याला मसुरस्वर नावाने श्रुषविले.

त्या गजाननाला हा लेख आणव.

सौ. अनघा आपटे

सोबापनिक/७३

कोशकड

म. ५ ३१५६३९८८९७

